

פְּרִשֶׁת בְּהַעֲלֹתָהּ
י"ז בסיון 5785

עלון מס' 489

כניסת השבת 19:28
צאת השבת 20:31

עלון מורה
סיפורים מחזקים

כאן, רוח הטהורה שנכנסה בבנם תתקרב ובמקביל נשיא האוניברסיטה יפעיל עליו מכבש לחצים, לכן מוטב להם לעזוב כמה שיותר מהר, והם אכן עברו במהירות מסחררת לברוקלין במקום שכל החרדים נמצאים, וכשנמצאים במקום כזה, זה אומר "בוא תניח תפילין" "בוא לשיעור" "יש הרצאה נפלאה היום" "בוא לבית כנסת" וככה היו 'עוסקים...' כל היום בתורה עד שכל המשפחה חזרה בתשובה וגם אב המשפחה החזיר את שמו מג'וזף ליוסף ב"ה.

יום אחד היה יוסף באחד מהמאפיות שהוא מנהל וראה אדם מסתובב בין המדפים ומחפש מאפים, יוסף ראה שאותו אדם נראה מוטרד מאד ולא יכול היה להתאפק, ושאל אותו מדוע הוא מוטרד? ואותו אדם ספר שמצבו הכלכלי לא קל בלשון המעטה והוא כרגע מובטל ומחפש עבודה כבר זמן רב 'אני מנהל חשבון מדופלם עתיר נסיון, אבל לא מצליח למצוא עבודה הכל סגור משום מה?' 'איזה קטע?!' אמר יוסף 'בדיוק עזב מנהל חשבונות שלנו ואני זקוק למנהל חשבונות בדחיפות לכל הרשת שלי'

מיד נכנסו שניהם למשרד וסכמו על תנאים ויוסף גם שאל 'מה השם שלך?' 'אברהם גרוס' ויוסף אמר 'אברהם גרוס?' השם הזה מצלצל לי מוכר ותוך כדי שהוא מנסה להזכר, נכנס רוברט הבן ויוסף מיד שאל אותו 'השם אברהם גרוס מוכר לך?' 'כן בטח' השיב רוברט 'אברהם גרוס כתוב לי בספר התהילים' ורוברט רץ הביתה הביא את ספר התהילים ויוסף הראה לו את ספר התהילים ואותו אדם אמר 'זה הספר התהילים שלי, אני אברהם גרוס' ויוסף אומר לו זה הבן שלי רוברט

הם התחילו לשחזר את הטיוט של רוברט מלפני שש שנים ואברהם גרוס ספר שהוא גר כאן בארה"ב והגיע במיוחד למירון לציון הרשב"י כדי להתפלל על פרנסה... ואנחנו ראינו איך הקב"ה גלגל שהיהודים האלו שחיו כגויים גמורים יחזרו בתשובה ויתנו לאברהם גרוס פרנסה שהתפלל עליה במירון ישתבח שמו!

ספר הרב שלמה מילר על אברך מישראל שרצה לחתן את בתו, אבל הפרוטה לא היתה מצויה בכיסו בלשון המעטה, לכן הלך להיוועץ ברבו, ואכן הרב המליץ לו לנסוע לארה"ב למדינת ניו יורק, שם קהילות יהודיות רבות, עם לא מעט עשירים שיכולים לעזור. 'אתה תכתת רגלך בין העשירים האלה, כל אחד יתן סכום קטן שיצטבר לסכום נאה וזה יעזור לך בחלק מהוצאות החתונה' כמובן שגם כסף לטיסה לא היה בידו, אך הוא לקח הלוואה ובי"ה טס לארה"ב.

הוא הגיע עם פתק מוכן של מקום אחת הקהילות היהודיות והראה לנהג מונית, שהסיע אותו עד למקום. חפש האברך בית כנסת וברגע מושלם הגיע בדיוק לתפילת מנחה.

מקבוצות שונות, אבא מרים ילד על הכתפיים וכולם רוקדים סביבו, רוברט לא ידע כלל על מושג 'טקס החלאקה' והוא ראה עוד ריקודים ושמחה אדירה מתפרצת וגם ראה אדם אחד שישב וקורא 'ספר' כשהוא בוכה והוא לא הבין איך כולם שמחים כאן והאדם הזה בוכה?

אז הוא פשוט נגש אליו ושאל אותו 'אדוני, למה אתה בוכה?' והאיש השיב שהוא מתפלל לקב"ה שיתן לו פרנסה כי הוא זקוק מאד לפרנסה. 'כן' אמר רוברט 'אבל מה זה הספר הזה שאתה קורא בו?' 'זה ספר תהילים שחבר את רובו דוד המלך, ובכל צרה שיש אתה קורא בספר וזה מסוגל להושיע את האדם' ורוברט התלהב מאד ושאל איך אפשר להשיג את הספר הזה? כי הוא מוכן לשלם לא מעט, ואותו אדם אמר 'אני אתן לך את הספר בחינם, לא צריך לשלם' והוא לקח עט ורשם לו הקדשה 'לרוברט היקר ממני אברהם גרוס'

חזר רוברט לארה"ב ולמד באוניברסיטה וסיים בהצטיינות ונשיא האוניברסיטה הזמין אותו והציע לו את בתו לאשה וגם משרה רמה באוניברסיטה ומה לא? חזר רוברט לבית הוריו וכולו מרוגש, ספר להם איזה בר מזל הוא ומה הציע לו נשיא האוניברסיטה? והאבא ג'וזף קם עצבני ממקומו וצעק 'לא יהיה בשום פנים ואופן! אנחנו יהודים, מה לך ולהתחתן עם גויה?!' 'יהודים?' שאל בתמיהה רוברט 'איזה יהודים? מעולם לא התנהגנו כמו יהודים, או עשינו איזה מנהג או מצוה יהודית, אנחנו גויים גמורים!' והלך לחדר.

האשה אמרה לבעלה 'רוברט צודק, אתה צועק עליו ומזהיר אותו לבל יתחתן עם גויה, אבל אנחנו חיים כמו גויים ואין לנו זכות למנוע ממנו לחיות עם גויה' 'אז מה את מציעה שנעשה?' שאל ג'וזף את אשתו 'בוא נעשה משהו יהודי, כדי שהוא יראה שאנחנו יהודים' 'את יודעת מה, אני הולך לומר לכל העובדים שבשבת לא עובדים יותר'

וג'וזף הודיע לכל העובדים שבכל שבוע יש להם חופש ביום שבת והמשכורת נשארת כמות שהיא, וכולם פצחו בשירה וריקודים והללו את הבוס על המהלך לטובת העובדים, במקביל אשתו נסתה לשכנע את בנם רוברט שלא יתחתן עם הגויה, אבל רוברט בשלו, הוא נחוש להתחתן עם הגויה ולקבל משרה מכובדת באוניברסיטה עם שכר גבוה בצידה.

יום אחד שכב רוברט בחדר ובראש התנגן לו הניגון ששמע בלא הפסק ברשב"י "בר יוחאי נמשחת אשריך" וזה התנגן והתנגן בראשו בלא הפסק והוא נזכר ביהודי שפגש שם ושומר לו שאם יש צרה לאדם, יקח את ספר התהילים ויקרא בו, הוא חפש את הספר ומצא אותו באיזו פינה בחדר, הוא ירד לסלון וראה את אביו ושאל אותו אם הוא יודע איך קוראים לספר הזה? ואביו ג'וזף התפרץ בבכי מרוב התרגשות ורוברט ראה את אביו מתרגש ונכנסה בו פתאום רוח טהורה ומיד אמר - 'אני לא מתחתן איתה!!!' והוריו התלהבו ושמחו אך ידעו שעם כל ההתלהבות, אם ישארו

ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה
יתכן שהיו כוונות מסוימות שהעלים משה רבינו מאהרן, ובכל זאת אהרן מחמת קדושתו וחכמתו הבין ועשה כאשר ציווה ה' את משה, וזהו שבחו שלא שינה וזכה לכוון מעצמו כפי שצוה ה' את משה.

וספר החיד"א שכאשר למד רש"י עם נכדו הרשב"ם, מסכת קידושין והגיעו לדף ע"א בענין שם בן 42 אותיות אין מוסרים אותו אלא למי שצנוע ועניו ועומד בחצי ימיו, ואינו כועס ואינו משתכר, ואינו מעמיד על מידותיו. וכל היודעו והזהיר בו והמשמרו בטהרה אהוב למעלה ונחמד למטה.

שאל רשב"ם את סבו רש"י מהו שם זה? ענה לו רש"י שהוא לא יודע, כיון שרש"י חשב שאולי נכדו לא ראוי לדעת את זה. וברש"י בקידושין שם כתב: "שם בן שתיים עשרה וכן ארבעים ושתיים לא פרשו לו..." ואף על פי שרש"י באמת ידע את פירושו, מכל מקום העלים זאת כיון שחשש שישנם אנשים שלא ראויים לזה. לאחר פטירת רש"י בא בלילה לרשב"ם והקיצו ואמר לו קום וטול ידיך ואלמד אותך קריאת שם הנעלם, כי הכל למדתיך חוץ מזה. וכן עשה וישב אצלו בממשות אבל לא ראהו, ולימדו. נמצאנו למדים שישנם דברים שמעלימים אותם, ולכן משה רבינו לא מסר לאהרן את כל הכוונות, אבל אהרן מצד עצמו זכה לכוון לכל זה, ולא שינה ממה שמסר השם יתברך למשה רבינו.

אדם בשם יוסף, כל משפחתו נספתה בשואה, ועובדה זו גרמה לו לעזוב את דרכי השם, הוא חי בין גויים באמריקה, תחילה שינה את שמו מיוסף לג'וזף, אח"כ הוריד את הכיפה והציצית והחל לעבוד באיזו מאפיה גם בשבתות רחמנא לצלן! עבד כשכיר איזו תקופה, עד שהאיר מזלו ופתח בעצמו מאפיה ועם הזמן התרחב והקים רשת של מאפיות ברחבי אמריקה. אחרי זמן התחתן עם אשה יהודיה חילונית למהדרין! נולד להם ילד והם קראו לו בשם היהודי... רוברט... רוברט התחנך בבית ספר של גויים ובית שמתנהל התנהלות גויית לגמרי! שום סממן של יהדות!

יום אחד במסגרת לימודי תיאולוגיה בקולג', החליטו לעשות טיול לארץ ישראל ורוברט ספר את זה להוריו. האב חשש מאד, הוא ידע שאם במהלך הטיול, יתקל רוברט במקרה באיזה חרדי, זה עלול להשפיע עליו ויגרום לו לתהות על יהדותו! לכן אמר לבנו שהוא מוכן לשלוח אותו לטיול, אבל בתנאי שהוא לא מבקר, לא בבני ברק, לא בירושלים ובמיוחד הזהיר אותו לבל יבקר בכותל המערבי, שם אנשים כל הזמן מודדים לך לחץ דם עם רצועות שחורות...

מה שאותו אב שכח, זה שארץ ישראל מלאה ברוחניות, ויש גם קברי צדיקים ולא מעט ישובים ומקומות קדושים, ואכן כחלק מהטיול, נסעו גם למירון ובקרו גם בקבר הרשב"ם, ורוברט הוקסם ברגע מהמקום מהמראות שראה, היו שם קבוצות

אותו יהודי התפלל מנחה, כמו שבחיים לא התפלל, בבכיות וכוונות, ממש כמו צדיקי הדור! כל ברוך היה ברוך! כל אמן שלו סוכר!!! הוא בכה כל התפילה להשם - 'ריבונו של עולם! איפה אני אלך? אני לא יודע לאן לפנות? אני לא יודע את השפה ולא למי לגשת? אנא השם תעזור לי!' הסתיימה התפילה ורוב המתפללים יצאו את הבית כנסת, אחד התושבים ראה שהוא לא מקומי ונגש לשוחח עמו והבין שהוא מישראל ופניו אליו בעברית ושאלו לפרש הגעתו לכאן? ספר אותו אברך שהוא צריך לחתן את בתו והוא במלחמת השרדות כלכלית והרב שלו יעץ לו להגיע לכאן לאסוף תרומות לחתונת בתו.

‘בוא אליי הביתה ונדבר’ אמר היהודי לאותו אברך, שאמר בלבו ‘וואלה התפילה עבדה ב"ה’ בדרך ברכב, שאל היהודי איזה הוצאות יש? והאברך ענה שמנה עולה כ-300 ויש כך וכך מוזמנים, לכתחילה חשב על חתונה צנועה ופשוטה, אבל הישועה לתפילתו פתחה לו את התיאבון והוא ‘הלך על גדול’ ‘ומה עוד?’ שאל היהודי. ‘צריך שני צלמים, צלם אצל הגברים וצלם אצל הנשים, אהה וגם תקליטן ולהקה מנגנת’ ‘ומה עוד?’ שאל היהודי והאברך ראה שהוא ממשיך לשאול וגם רושם כל דבר, אמר בלבו בטח זה עשיר גדול, אז אבקש עוד דברים: ‘צריך גם נגן סקסופון בכניסה, הפרחת פרפרים, אורז ושעועית על החתן-כלה... שמלת כלה, חליפה לי ושמלה לאשתי, בגדים נאים לתשעת ילדינו...’ ‘ומה עוד?’ המשיך היהודי לשאול ‘יש גם שבת חתן, זה קייטרינג עם כל הסעודות והמלצרים...’ עשה חשבון אותו יהודי ויצא הכל 50 אלף דולר, בינתיים הגיעו לביתו של היהודי והאברך ראה שזה בית נחמד יחסית לארץ, אבל לא מעיד על איזה עשירות.

בקש המארח שימתין בסלון, כי הוא יוצא ועוד מעט חוזר. כעבור כשעה חזר היהודי עם שקית שבה 50 אלף דולר שנתן לאברך שהתרגש מאד והודה ליהודי.

כעבור שנה היה צריך לחתן את בתם השניה ואשתו דאגה מאד. ‘מה את דואגת, אמר האברך, יש לנו ‘דוד’ עשיר באמריקה’. נסע האברך לאמריקה ודפק על דלתו של היהודי ואמר לו שהיה אצלו אשתקד ועכשיו הוא צריך

כסף לבתו השניה. הוציא היהודי צ'ק של 18 דולר ונתן לאברך ‘התבלבלת נראה לי’ אמר האברך בשנה שעברה נתת לי 50 אלף דולר במזומן! ‘ראה’ אמר היהודי ‘בשנים האחרונות, בתי חלתה במחלה קשה מאד והרופאים אמרו נואש, התפללתי לבורא עולם ואמרתי לו, שהנזק הראשון שאראה כל מה שהוא יבקש אתן לו בתמורה לרפואה שלמה של בתי, ואז פגשתי אותך, הלכתי לבנק, שברתי חסכונות, שברתי קרנות, לקחתי הלוואות כדי לתת לך את הסכום לחתונה לרפואת בתי, ושארתי בלי כלום! אני בד"כ נותן עשרה דולר לכאלה שדופקים על הדלת, בגלל שאני מכיר אותך משנה שעברה נתתי לך 18 דולר!...’

אמר אותו אברך ‘בשנה שעברה תליתי בטחוני בהשם יתברך, זכיתי בכל הקופה! אבל השנה תליתי בטחוני בדוד סם... קבלתי רק 18 דולר!’

לפני כ-4 שנים ארע אסון מירון ובין ההרוגים היה גם רבי מנחם אשר זקבך ז"ל ממודיעין עילית.

מספרים על אותו ר' זקבך שבהיותו נער קבל עליו קבלה אחת: לקרוא ברכת המזון אך ורק מתוך הכתוב ולא בעל פה. לכאורה נראית קבלה קלה, אבל בפועל, לא תמיד היה זמין ברכון או סידור, במיוחד בטיולים, או שנמצאים בשטח וכו'. המשפחה שלו מספרת שנהגו לטייל בין קברי צדיקים ואז היו עוצרים בטבע לברך, והרבה פעמים מסר את נפשו מיועניו ולא ברך, כי לא היה בידו ברכון או סידור כלשהו.

בשבעה של אותו ר' זקבך, חלקה המשפחה אלפי ברכונים של ברכת המזון ובו הסבירו שזה יהיה לעילוי נשמתו ושכל אחד יוכל לקבל על עצמו את אותו קבלה של הנפטר ר' זקבך, בדבר קריאת ברכת המזון רק מתוך הכתוב, כי כל השפע של האדם בברכת המזון והיצר הרע בא לבלבל אותנו, שנקרא בעל פה ונפסיד שפע זה. ואכן הרבה אנשים שבאו לשבעה התרגשו מהסיפור של הנפטר וקבלו על עצמם קבלה זו לקרוא ברכת המזון מהכתוב.

באותה שבעה היה גם סופר סת"ם מבית שמש שבא לנחם וכומו כולם התרגש וקבל על עצמו לקרוא מעתה ברכת המזון רק מתוך ברכון. אותו סופר סת"ם עבד בדירה שכורה ולא בבית כי רצה שקט וריכוז במלאכתו ואותו בית התאים לכך, ולא בכדי, כי אותה דירה נשכרה במשך שנים רק ע"י סופרי סת"ם. באותה תקופה סיים סופר

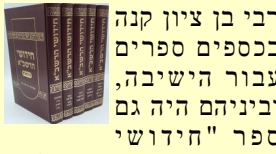
הסת"ם לכתוב ספר תורה ובא אליו סוחר אחד לקנות ממנו את ספר התורה. הסוחר הביט בספר ואמר: ‘רואים שאתה סופר עם נסיון, הכתב שלך אמנם יפה, אבל חסר לך את ההידור את היופי, הערך המוסף’ נעלב הסופר סת"ם בלשון המעטה, השקעה אדירה, זמן יקר ופתאום אתה מקבל סטירה שכזו! לא ידע את נפשו, ישב וישב וחשב על המקרה, עד ששכח עצמו מלאכול ולשנות. בד"כ הוא אוכל בביתו, אבל המקרה הנ"ל עכב אותו, לכן החליט ללכת אל המכולת השכונתית ולקנות לחמניה. כשהגיע לדירה השכורה חזרה, נזכר בקבלה שקבל וחפש איזה ברכון איזה סידור שיוכל לברך מתוך הכתב.

חפש וחפש הפך את כל הבית ולא מצא והתחיל הרעב להציק לו ואמר ‘טוב פעם אחד לא נקרא מתוך הכתב מה יכול להיות?’ אבל המצפון לא נתן לו, נזכר שקבל עליו את הקבלה הזו וחייב לקיימה ויהי מה! ‘לזכר הנפטר ר' זקבך אני חייב למצוא איזה ברכון’ מה גם שזו דירה של סופרי סת"ם לדורותיה, אז בטוח יש כאן משהו, הוא טייל בחדרים ופתאום הבחין על אחד הארונות, קלף מאובק, הוא פתח את הקלף, נער את האבק וראה קלף של ברכת המזון... כנראה אחד מהסופרים כתב את ברכת המזון על קלף ושם את זה על הארון וכך זה נשאר שנים. נטל ידיו אכל את הלחמניה, מים אחרונים והתישב לקרוא ברכת המזון, הוא פתח את הקלף וראה לנגד עיניו קלף מרשים ביותר, כתב מהודר ומדהים, הוא לא ראה מימיו כתב כזה יפה! אחרי שסיים את ברכת המזון, רצה לנסות לכתוב כתב כזה, לקח קלף שלו והחל להתאמן בסופים של האותיות, בקישוטים, טכניקת עיבוי האותיות, שפיצים ועוד. אחרי שלוש שעות עבודה יצאה יריעה מושלמת!

כעבור כמה דקות התקשר חברו ושאל אם יש לו יריעה לדוגמא? החבר מעבר לקו מספר שיש עכשיו פרוייקט של כתיבת 45 ספרי תורה לעילוי נשמת 45 הרוגי אסון מירון והם מחפשים את הסופרי סת"ם הכי טובים לפרוייקט הנ"ל. הביא אותו סופר הסת"ם את היריעה שעבד עליה לאותם ראשי הפרוייקט והם התפעלו מהיופי ואמרו שלא ראו כזה דבר כבר שנים ומעוניינים לקנות ממנו ספר תורה. יצא שהספר תורה שהוא כתב היה לעילוי נשמת ר' מנחם זקבך. ואנחנו למדנו איך הקב"ה מגלגל שסופר הסת"ם יגיע לשבעה לנחם, יקבל עליו קבלה אחת לזכר הנפטר וקבלה זו תוציא אותו מאפילה לאורה, שהרי בזכותה, קנו ממנו ספר תורה, שהיה בסופו סגירת מעגל, לעילוי נשמתו של ר' מנחם אשר זקבך.

ספר הגאון רבי גרשון אדלשטיין זצ"ל: יהודי אחד מהעיר פתח תקוה, נפטר לבית עולמו. ולפני פטירתו, ציוה שישתמשו בכספים מסויימים שלו, להחזקת התורה. בקשו מרבי בן ציון במברגר שיטפל בעצמו בכספים שהותיר המנוח.

רבי בן ציון קנה בכספים ספרים עבור הישיבה, וביניהם היה גם ספר ‘חידושי הרשב"א’, ובאותו הזמן למדו בישיבה מסכת גיטין. באחד הלילות, הופיע הנפטר בחלומו של רבי בן ציון, ואמר לו בעל פה דיבורים שלמים בחידושי הרשב"א על מסכת גיטין! אותו נפטר, לא למד בחייו חידושי הרשב"א, וגם רבי בן ציון לא זכר בעצמו את לשון הרשב"א, אבל מכיון שמכוח הנפטר למדו רשב"א, הוא זכה ללמוד חידושי הרשב"א בישיבה של מעלה!

סיים הגאון זצ"ל והוסיף, כי מי שמזכה את הרבים בלימוד התורה, התורה עצמה נכנסת לנשמתו ומקדשת אותו, מעלה אותו ממדרגה למדרגה. **והוסיף עוד סיפור** בענין זה: היה אדם אחד, שלא היה מלומדי התורה, והוא נפטר, והותיר אחריו אלמנה עם שני ילדים.

היא עלתה לארץ ישראל, וכאן הכניסה את בנה לתלמוד תורה. באחד הימים, אמר הילד בעצב לאמו, שמאחר ובהיותו בחוץ לארץ לא למד גמרא, הוא מתקשה מאד בגמרא, ומחר עתיד להתקיים מבחן בגמרא, ולכן הוא אינו מוכן ללכת ללימודים, שהרי בודאי יכשל. והלך לישון בצער גדול.

בבוקר, הקיץ הילד ואמר לאמו, אמא! אני מוכן למבחן! אבא בא אלי בחלום ולימד אותי את כל הגמרא! וכך היה, הלך הילד והצליח במבחן למעלה מן המשוער!

האב, כך אמר רבי גרשון, לא למד גמרא בחייו, אבל כשהבן מתאמץ ולומד, גם את האבא מלמדים בשמים, ולכן היתה לו זכות לבוא וללמוד עם בנו!

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבת בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולרפואה הרב דב כהן קוק בן שושנה ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבת בת רחל ודודתן אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעמי ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ואדיר בן לאה וברוך בן חבובה ודליה בת חבובה ויהודה בן חבובה וזכי בן חנה ואסתר פריידה בת פאבל ולאה בת דבורה.